

מרביןנו מרן בעל אילת השחר שליט"א

לעילוי נשמת הבה"ח היקר חיים בן ציון ז"ל בן יבלחמ"א הרה"ג ר' אברהם צבי מו"ב שליט"א

פְּשׁוּעָרַע טַעַג – ימים קשים...

הבוקר לאחר תפילת שחרית התבטא רבינו - שווערע טעג - ימים קשים...
באשר נסתלקו מעמנו הרב וואכנר ורבי גייס גריינימן זצ"ל.
וביותר עולה צערו על הטרגדיה הנוראה בהסתלקות שתי הנשמות הקדושות, באיתת
משנה, בעת מסע ארון הקודש.

א"ל התקדש וג', כשכנינו אפדיסת קדושת א"ל הסדר, באותו זמן ירד דודי אגנו ואיקט שושנה, שושנה
יקרה מאד שעליה נאמר "מאן מלכי רבנן". כקן ההוראה, מרן פוסק הדור הנאמן רבי שמואל
הלוי וואזנר זצוק"ל, מאגדוני השפידים אדור דעה, או"י מי יתן לנו תמורתו.
והעיד רבינו יב"אט"א כי "ידידות" היתה קשורה ביניהם, וכך היה אומר הנפטר בצוק"ל הרבה
פעמים כשהיה נכנס אצלו א' מהקרובים אצל רבינו, כי רבינו הוא ידידו, והיה שולח פריסת שלום
מעוטרת בדרכה ארבינו שליט"א.

ובענין ההוראה עשרות פעמים היה משיב רבינו, ביחס אלאלות מסוימות הקשורות בהלכה, תפנה
ארבי נסים או אהרן וואכנר. וכן בכל נושא של איבוד ופירצות הדת בעירנו הקי"י מפנה אהני תרי
גדולי ההוראה שבעירנו אגדור גרד ומהעמיד הפרצה, אק זה בנושא שבת או בנושא הצניעות
וכדו'.

ובכורני לפני שנים שאלני רבינו עס ידידנו היקר הרב יצחק דוכנזרטן שליט"א אבקש ממנו
בצוק"ל אפסול באיפה ענין שהיה קשה לו מאד באופן אישי אפסל בפה, אק אמר היות ורבינו פונה
בפה, יראה לעשות מה שביכולתו.

וכן לא מכבר באה ארבינו שאלה של פיקוח נפש הכרוכה בהלכה האורה, ושאלני רבינו אכנת תיכף
ומיד אלתמידו הגדול של מרן בצוק"ל הנאמן רבי משה שאול קליין שליט"א אברר אצלו מה דעת
רבו מרן בצוק"ל בענין זה.

ועודא הוי לפני כעשר שנים, שבא א' ארבינו אבקש תיקון על גטא אמור מאד, ואמר לו רבינו שהוא
אינו יכול אסדר לו תיקון, אק יפנה אהרן וואכנר, וכשמש מרן בצוק"ל שרבינו שאל אלו, הקדים
לפה הרבה זמן, ואמר לו שימכור אלו לאמר כמה ימים, וביתניים סידר לו בכתב סדר שלם של
כפרה.. והתעניין רבינו אה"כ אק הסכים מרן אסדר לו תיקון, וכן מה מה הם הדברים שאמר לו,
והתפעל מכך.

ואתמול בנימוק אבאים הפליג רבינו על גביבותיה דמרן בצוק"ל אצל רבו המהר"ק שפירא בצוק"ל,
וסיפר שבאשר בא מרן בצוק"ל אלוהי בישיבתו איבדו מאד, ונתפרסם שהגיע עילוי מווין אישיבה.
ושיבה רבינו את גדולתו של רבי מאיר שפירא זצ"ל שעל אז היותו ראש ישיבה היה אומר כל יום
שיסוד בדף גמרא כפשוטו.

וסיפר הנאמן הגדול רבי חיים מאיר שליט"א בנו בכורו של מרן בצוק"ל ארבינו שפעם אמת שבת
מרן הגאון רבי אלחנן וסדמן בצוק"ל בוין, ונתגבשה קבוצה של תלמידי אבאים מופלגים אהיכנס
אצלו, ושולחו עמו בלימוד, אה"כ פירס אפניהם רבי אלחנן תפוח, וליק אהם, ואמר אל תהשדו בי
שאני אמפס שתאכלו שירים שלי, אלא שפה כפה תענוג בשבילי אכילו תפוח אהר עס אבירה של
תלמידי אבאים. שפה אצלי העונג שבת.

ודימה לפה רבינו מה שנאמר אצל יתרו ויבואו אכא אקס לפני האלקים, ופרש"י שכל הנהנה
מעבודה שתלמידי אבאים מצויין בה כנהנה מכיו השכינה.

ובספיפר ר' גייס מאיר את סיפורו המצמרר שהיה מנותק מהוריו שמונה וגצי שנים, מהיותו תינוק
אמש, התרגש רבינו, ואמר כי גס יוסף הצדיק היה מנותק מעקב אביו הרבה שנים.

שאל רבי חיים מאיר שליט"א את רבינו אם לאבל מותר לקום מפני ת"ח, השיב רבינו שסיפר לו הגה"צ רבי שמריהו גריינימן זצ"ל שכשישב שבעה על ילד שנקטף ממנו משיתוק ילדים, בא החזו"א לנחמו ושאל אותו שאלה זו, והשיב לו החזו"א שאין צריך לקום אבל מותר לקום, ומתחילה אמר רבינו בנוסח זה "שיש ענין לקום..." וזכורני לפני הרבה שנים שישב הגאון הגדול רבי יהודה סילמן שליט"א שבעה על אביו ז"ל מיד כשעמד רבינו בפתח החדר שאל הגאון הנ"ל אם מותר לקום, ואמר לו רבינו מותר, ומיד קפץ ונעמד..

...אי...אי...אי

יגון על יגון הושברנו כאשר בעצם המעמד הנשגב בגסוע הארון... אשכבתיה דרבי, שהבליגו בו חז"ל כ"כ, אירע דבר מבהיל וגורא עד מאד, שגרמסו נפשות יקרות תחת כפות רגלי קדושים, ושתים הסתלקו מעמנו במיתה משונה כ"כ, אוי לנו, מה נאמר ומה נדבר... והרבה מצטער רבינו על הדבר הנורא הזה, וכששמע את הדבר נאנח באנחה קורעת לב "אוי וויי וויי..." וכשנשאל רבינו מה מוטל על הציבור לעשות, אמר - הנשק הכי טוב שיש בידינו הוא "תורה וחסד" כמו שאחז"ל הרוצה להנצל מתבלי משיח יעסוק בתורה ובגמילות חסדים, והוסיף כי בן ישיבה שלומד שטיקעל תוס' עם השני זה ג"כ חסד! ואמר רבינו שצריך לדעת שהכל נגזר, ואך אחד לא מת בלי שנגזר עליו ח"ו למות... ואמנם אלו שעברו ברגליהם צריכים כפרה, דגם שוגג צריך כפרה, וכששאל ת"ח אחד אם אין תביעה ח"ו על מרן זצוק"ל שאירע כן בהלוייתו, וכביכול מחמתו, ואך שאינו אשם כלל, הרי מצינו שדוד המלך נענש בעון גוב עיר הכהנים אך שלא עשה כל עול, השיב רבינו כי תביעה כזאת שייך רק למי שהוא בדרגה של דוד המלך.

אנא רחום, חוס ורחם עלינו...

~ ~ ~

ובצאת ישראל מן הקדש, בעיצומו של יום טוב אגיון של פסח, נסתלק הגאון הגדול רבי חיים שאול גריינימן זצ"ל ממעמדתו כס מרן בעל החזו"א וצוק"ל, ותלמידו, ופה אלו ee שנים ביסורים גדולים ונוראים ארוי שנה ונאבט בכתיב, והגיב ע"כ רבינו בדמעות "מי באים, ומי בא..." כאומר כל אבד נגזר במה יתיסר.

וסיפר ארבינו הגאון רבי חיים ישראל שפירא שליט"א דאק ישיבת "שערי תורה ג"כ" כי בכאן שיש שבועה על אביו הגאון הגדול רבי יהודה זצ"ל בא רבינו יבאלט"א אנהאס, והפליג בגדלות היסורים, וישב שם הנפטר הגאון רג"ש זצ"ל והי' אפלא אצלו שתלמיד אבס מופלג כרי יודי' שפירא שטח'ל כל ימיו בתורה, יהא צדיק יסורין. אך בימים אלה סופר שנאף אליו רבי יודי' זצ"ל בגאוס, ואמר לו אן די יסורין וואלט איך נישט געקענט אדורך גיין... באי היסורים לא הייתי יכול לעבור, היינו את הדינים הקשים למעלה. וסיפרו בניו שאמר שמתפלל שיהיו לו יסורים, ומיד לאחר מכן, התגלו יסוריו הנוראים, ee שנים. והגיב ע"כ רבינו מעמינט אז מיט אטענצלי איב מען זוכה עולם הא, אושבים שם ריקוד זוכים לעולם הא.

ובשעתו סיפר רבינו שבעדוב ימיו של מרנא המפץ גייט זצוק"ל בא בנו רבי אייב אבקדו וראה אותו טובל באבים בגדלו, ונצטער מכב, אמר לו ה"ח תדע אק שבאי יסורין אי אפשר לזכות, ואני שכל ימי ראיתי רק טוב, במה אכזה, אכן יש למנוח ביסורין אלו.

בסת בואו אנהאס אבאים התבטא רבינו כי בימי גיון של הגזו"א היתה כל בני ברק סביב הגזו"א... והיום בני ברק איב אאנדעס בני ברק, בני ברק אגדת. וסיפר שבאו להתאונן אצל הגזו"א שהבנות הפליטות בבית שרה שנייר שרות בקול, הגיב הגזו"א אה, חס כבד יבולות אשיר... הרי חס יתומות שבורות, וג"ה שיבולות אשיר.

ואזכיר פתרון הילכתי שאמר רבינו משמיי' דהגרה"ש זצ"ל, למי שקם באמצע הלילה ללמוד, ורוצה אח"כ להמשיך לישון כמה שעות, מה יעשה עם ברכות התורה. ויעץ שיאמר ברכה אחת מברכות התורה באמצע הלילה, וברכה שניה בבוקר כשיקום פעם שניה. והביא רבינו ראיי' דאין מעכב שתי הברכות, מהא דחזינן בגמ' ברכות שהי' אמוראים שבירכו רק ברכה אחת. וכן נוהג רבינו.

יתן השי"ת שלא ישחע עוד שוד ושבר בגבולינו, ונזכה בחרהרה לגאולה האחיתית בב"א